

TISKOVÁ ZPRÁVA

Muzeum hlavního města Prahy
pořádá od 13. 5. 2015 do 11. 10. 2015
v hlavní budově muzea
výstavu

Co čas už nevrátí Praha 60. let ve fotografiích Borise Baromykina

Na Poříčí 52, Praha 8

Muzeum hlavního města Prahy pořádá od 13. 5. 2015 do 11. 10. 2015 v hlavní budově muzea výstavu Co čas už nevrátí / Praha 60. let ve fotografiích Borise Baromykina. Výstava obsahující 114 snímků představí fotografie pražských ulic a veřejných prostranství, na nichž autor zachytil dobovou atmosféru. Na výstavě budou zastoupeny také fotografie dokumentující dění v tehdejších hudebních divadlech Apollo, Rokoko a Semafor.

Muzeum hlavního města Prahy nepořádá fotografické výstavy často, a pokud je pořádá, pak z díla žijícího autora zcela výjimečně. Jednak nechce soupeřit s celou řadou pražských specializovaných galerií a jednak přirozeně čeká, až dílo bude důkladně prověřeno časem. Proč tedy nyní do svého výstavního programu zařadilo autorskou výstavu Borise Baromykina?

Fotografie tohoto autora totiž navazují na to nejlepší z klasické pražské žánrové fotografie. Žánru momentek ze života pražské ulice a obyvatel města se věnovalo v minulosti mnoho tvůrců, profesionálů i amatérů, a věnují se mu mnozí fotografové i v současnosti, avšak přechodem na digitální médium a opuštěním černobílé poetiky je jedna historická etapa této kategorie fotografické tvorby uzavřena. V minulosti vzbudily mimořádný ohlas veřejnosti muzejní výstavy slavných fotografů prezentující obdobnou tematiku v díle Ladislava Sitenského a Zdenko Feyfara. Snímky tohoto typu zachycují situace běžné i výjimečné, jevy náhodné i typické. Předkládají obraz města, jehož atributy jsou v čase proměnné, a mají proto kromě umělecké i významnou dokumentární hodnotu a v nejednom případě i jemný humor. V divácích tak tyto fotografie, vystavené v jistém časovém odstupu od svého vzniku, vyvolávají lehkou nostalgii a dráždí přirozený sentiment. Shromážďovat uvedený typ fotografické produkce a prezentovat ji veřejnosti patří k poslání Muzea hlavního města Prahy. O to více byli muzejní pracovníci příjemně překvapeni nabídkou fotografické výstavy od dosud neznámého autora, Borise Baromykina, jehož černobílé snímky Prahy 60. let se kvalitou obsahovou i uměleckou dílu slavnějších kolegů této žánrové kategorie plně vyrovnávají, a s radostí ji přijali.

Výstavní kolekce sto čtrnácti černobílých snímků z 60. let dvacátého století je zaměřena dvěma směry. Jedním je žánrová fotografie z pražských ulic a veřejných prostranství, na nichž s velkou mírou talentu autor zachytil podmanivou dobovou atmosféru a neopakovatelné momenty každodennosti, které může divák vnímat doslova jako malé příběhy. Druhou obsahovou linií jsou fotografie dokumentující společenský a kulturní kvas své doby na profilech tehdy populárních hudebních divadel (Apollo, Rokoko, Semafor) včetně portrétů jejich protagonistů a atmosféry jejich představení. Mimořádné jsou pak portréty osobností světového jazzu a popu, a to i světového, které v té době koncertovaly v Praze (Duke Ellington, Dizzy Gillespie, Beach Boys, 5-th Dimension).

Všechny vystavené snímky jsou zhotoveny jako autorské zvětšeniny klasickou technologií, nikoliv jako digitální tisky. Převážná většina z nich dosud nebyla nikdy publikována.

Mgr. Boris Baromykin se narodil 29. 5. 1941 v Třebíči.

Je absolventem FAMU, kde vystudoval kameru u prof. Jana Kališe (1964). Po studiích a vojenské základní službě pracoval jako externí kameraman v Československé televizi v Praze a Košicích, jako fotograf a publicista spolupracoval s různými časopisy, divadly a hudebními skupinami. V době „Pražského jara“ přijal zaměstnání režiséra Zahraničního vysílání Čs. rozhlasu. Od roku 1970, kdy dostal příležitost vrátit se ke své původní profesi, pracoval jako kameraman a později režisér v Krátkém filmu Praha, zejména ve studiích loutkového a kresleného filmu. Za své animované filmy získal i několik významných ocenění. V KF Praha působil až do roku 1991, kdy se vrátil ke svobodnému povolání. V následujícím období spolupracoval mj. také jako fotograf na několika dokumentárních filmech pro Českou televizi a zejména na celovečerním filmu Jana Švankmajera „Otesánek“ (2001). Volné fotografii se i při náročném zaměstnání nikdy nepřestal věnovat, ale k ucelenější prezentaci své práce se dostal až v důchodovém věku. Jako fotograf se průběžně věnoval nejčastěji těmto tématům: dokumentární fotografii, populární hudbě a jazzu, portrétům i aktům. Nikdy nebyl členem žádné politické strany.

Účast na společné výstavě:

Skryté poklady – Liturgický rok (Dům umění města Brna, Brno 1997)

Samostatné výstavy:

Třebíč mých vzpomínek (*Fotografie z let 1956–1958*) (Malovaný dům, Třebíč, 1998)

Fotografické návraty (*Česká hudební scéna 60. let*) (Divadlo U Hasičů, Praha 2004)

Co všechno odnes čas (*Retrospektivní ohlédnutí za fotografickou tvorbou*) (Malovaný dům, Třebíč 2009)

Kontakt pro bližší informace:

www.muzeumprahy.cz

Mgr. Olga Šámalová

vedoucí oddělení prezentace

samalova@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Šárka Behenská, DiS.

oddělení prezentace

behenska@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 940, M+ 420 725 847 873

Olga Bednářová

produkční výstavy

bednarova@muzeumprahy.cz

T+420 221 012 944, M+ 420 601 571 807